

בש"פ 3073/21 - פלוני נגד פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 3073/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

פלוני
התובע בתיק עיקרי
1725/2020 בבית הדין השרעי
(באקה אל ג'רביה):

נגד

פלונית
הנתבעת בתיק עיקרי
1725/2020 בבית הדין השרעי
(באקה אל ג'רביה):

הודעה על הטלת קנס; תגובת היועץ המשפטי לשיפוט
השרעימיום 25.5.2021; תגובת הנתבעת מיום
25.5.2021; תגובת התובע מיום 27.5.2021

בשם התובע בתיק עיקרי
1725/2020 בבית הדין השרעי
(באקה אל ג'רביה):
עו"ד מדלג קייס

בשם הנתבעת בתיק עיקרי
1725/2020 בבית הדין השרעי
(באקה אל ג'רביה):
דעד סאלח

בשם היועץ המשפטי לשיפוט
השרעי:
עו"ד מוחמד דיק

החלטה

1. בהתאם לסעיף 7א(ב) ל[], התשט"ז-1956 (להלן: חוק כפיית ציות), מזכירות בית הדין השרעי בבאקה אל גרבייה (להלן: בית הדין) הביאה לעיוני את החלטת בית הדין מיום 3.5.2021 (להלן: ההחלטה), במסגרתה קבע, בין היתר, כי על הנתבעת בהליך יושת קנס בגובה של 500 ש"ח, שבו היא תישא בכל פעם שלא תקיים את החלטת בית הדין בעניין קיום מפגשים בין התובע ובין ילדיהם המשותפים (להלן: החלטת בית הדין בעניין זמני שהות). בהמשך לכך, הוריתי ביום 5.5.2021 לצדדים להליך וכן ליועץ המשפטי של בתי הדין השרעיים (להלן: היועץ) להגיש את התייחסותם לעניין הקנס שהוטל על הנתבעת בהחלטה.
2. הנתבעת טוענת כי הקנס שהוטל עליה בהחלטה גבוה מאוד ואינו מוצדק ועל כן, יש לבטלו או לחילופין להפחיתו. הנתבעת מצינת כי היא הגישה ערעור על החלטה זו, לרבות לעניין הקנס, לבית הדין השרעי לערעורים בירושלים.
3. התובע סבור כי יש להותיר את ההחלטה על כנה ומדגיש כי הנתבעת בחרה שוב ושוב להתעלם מהחלטות בית הדין בנוגע לזמני שהות ובהתנהלותה גרמה לנתק בין התובע לילדיו.
4. היועץ סבור גם הוא כי אין מקום להתערב בהחלטה להטיל קנס על הנתבעת נוכח אי-קיום החלטות קודמות של בית הדין מצדה ובהיעדר אמצעים אחרים שיש בהם כדי להביאה לקיים את ההחלטות. היועץ מוסיף כי סכום הקנס סביר ומידתי בנסיבות העניין והוא אינו משרת תכלית עונשית ביחס להתנהגותה המפרה של הנתבעת בעבר.
5. לאחר שעיינתי בהחלטה הנדונה ובעמדות הצדדים, לא ראיתי לנכון לעשות שימוש בסמכותי לבטל את הקנס או לשנותו לקולה כאמור בסעיף 7א(ב) לחוק כפיית ציות. סמכותו של בית הדין השרעי להטיל סנקציה בדמות קנס מכוח פקודת בזיון בית משפט נועדה להביא לכפיית ציות עתידית של צווי הערכאה השיפוטית המופרים ואין מדובר בענישה על הפרות שאירעו בעבר (בש"פ 7491/18 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (5.12.2018)). בהקשר זה נפסק כי הסנקציות הקבועות בפקודה תינקטנה רק במקום שבו לא ניתן להביא לקיום הצו השיפוטי באמצעים פוגעניים פחות, ורק ככל שהטלת הסנקציה עשויה להביא לקיום הצו השיפוטי (בש"פ 4266/18 פלוני נ' פלוני, פסקה 6 (31.5.2018)).
6. כעולה מהחלטת בית הדין בענייננו ומעמדתו של היועץ לגביה, הקנס הוטל על הנתבעת לאחר שניתנו לה מספר הזדמנויות לקיים את החלטת בית הדין בעניין זמנישהות במתכונת שעליה הסכימו הצדדים עצמם במהלך הדיונים. חרף זאת, ובלי שהוצגה כל סיבה מוצדקת לכך, הנתבעת ביכרה שלא לקיים את החלטת בית הדין בעניין זה ואף נקטה פעולות על מנת לשבש את שיתוף הפעולה מצד ילדיה כדי לפגוע ביכולתו של התובע לקיים את ההחלטה (השוו: קריצ'לר נ' קריצ'לר, פסקה 5 (9.8.2015); [פלוני נ' פלונית (18.2.2015)]). בנסיבות אלו, מקובלת עליי עמדת היועץ לפיה אין מקום להתערב בהחלטה להטיל על התובעת קנס בסכום שנקבע, שכל מטרתו היא לכופ עליה לציית להחלטת בית הדין בעניין זמני שהות.

אשר על כן, החלטת בית הדין השרעי מיום 3.5.2021 תיוותר על כנה.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשפ"א (9.6.2021).

ה נ ש י א ה
